

duceret fra — Frugterne af et stærkt og kraftfuldt Legemes Virksomhed — til en svag Krøblings. Jeg troer, at man overhovedet ikke bør gjøre Invalidernes Understøttelse afhængig alene af de Midler, som ved tidligere funderede Stiftelser eller privat Godgjørenhed kunne tilveiebringes, men at det bør anerkjendes, at det er Statens Pligt at sørge for Invaliderne, og at denne Pligt ikke skal underordnes Statens øvrige Pligter imod Individuerne, hvad enten disse ere Embedsmand eller blotte Statsborgere, og over hvis Opsyldelse man ellers vaager med særlig Omhu.

Formanden: Forinden vi gaae videre, maae jeg bemærke, at der er en meget lang Række af Talere, som have indtegnet sig. Jeg formoder, at de ærede Rigsdagmænd alle ville udtale sig i samme Retning. (Mange Stemmer: Ja, Ja!). Derfor dette forholdet sig saaledes, antager jeg, at jeg i dette Tilfælde passende kan gjøre Brug af den Myndighed, som § 30 i Forretningsregulativet tillægger Formanden (mange Stemmer: Ja! Ja!). Jeg troer, at her er et af de Tilfælde, hvor Thingets Villie er utvivlsom, og jeg antager det derfor at være en „utilbørlig Trækken i Langdrag“ at discutere længere blot om dette, formelle Punkt. Jeg skal derfor tillade mig at foreslaae Forhandlingernes Afslutning.

Dette blev derpaa sat under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 87 Stemmer.

Formanden: Jeg skal derefter i Genhold til § 12 opfaste det Spørgsmaal, om Thinget vil, at Sagen skal fremmes.

Ved den herpaa fulgte Afstemning blev dette eenstemmigt vedtaget med 91 Stemmer.

Formanden: Jeg skal nu i et af de første Møder tillade mig at opfaste det Spørgsmaal, paa hvilken Maade Lovforslaget vil blive at fremme. Vi gaae derpaa over til den anden Behandling af Udkast til Lov hvorved Justitsministeren bemyndiges til at tage Bestemmelse om, hvilke Substantfer der skulle underkastes de for Giftshandelen gjældende Regler. Justitsministeren har Ordet.

Justitsministeren: Der blev under Sagens første Behandling fremsat adskillige Betænkkeligheder imod det Lovudkast, som her foreligger for den ærede Forsamling. Disse

Betænkkeligheder deelte sig i to Classer; den ene angik selve Grundprincippet, den Grundtanke, som ligger til Grund for Lovudkastet, idet nemlig en Lovgivnings Gjenstand blev unddraget den lovgivende Magt og skulde overgaae til de administrative Autoriteter. Dette blev i nærværende Tilfælde anseet saameget farligere, som der ikke fandtes, at nogen skarp Grændse kunde drages mellem de Gjenstande, som skulde henregnes til Gift, og de Gjenstande, som ikke skulde henføres under Lovgivningens Bestemmelser om Giftshandel; man frygtede derhos for, at Justitsministeriet efter sin Stilling, som øverste Politimyndighed, skulde være ganske særdeles tilbøieligt til at inddrage for mange Stoffer under Bestemmelserne om Gift, og at det saaledes havde en viid Mark at bevæge sig paa. Jeg skal tillade mig at fremføre nogle Bemærkninger i Anledning af disse Betragtninger. Jeg tør først yttre, at det virkelig ikke er for at skaffe Justitsministeriet en Behagelighed, at der er andraget paa denne Bemyndigelse. Det er ikke nogen stor Fordeel eller Behagelighed for en Minister at være i Besiddelse af en saadan Myndighed; det er kun alene, fordi det blev anseet for hensigtsmæssigt, at Sagen ordnedes paa den Maade, at nærværende Lovforslag er fremkommet; thi det er aldeles unægteligt, at enhver saadan ringe Sags Forhandling af Thinget, som gaaer i den yderste Detail, og derfor kan blive meget stor og umfangsrig, at den vil medtage lang Tid og foranledige Bidtløftighed ved Behandlingen igjennem den Vej, som nu er foreskrevet, forat Lovgivningsfager skulle kunne tilendebringes. Det medtager Tid ikke alene for Dyrligheden, naar Sagerne skulde forberedes paa en saadan Maade, at de kunde fremlægges for den lovgivende Forsamling; men det medtager ogsaa Tid for begge Thingene, og der er maastee i nærværende Tilfælde en Omstændighed, som kunde særdeles tale for, at Thingene ikke anvendte denne Tid paa disse Arbejder, nemlig den, at disse Forhandlinger om saadanne Sager i og for sig kunde være mindre hensigtsmæssige i ikke saa Tilfælde. Der findes Giftstoffer, som maastee ikke ere saa almindeligt anerkjendte eller ikke saae Dødførligheden ind, at de ere Giftstoffer, eller